Judecătoria Chişinău, sediul Centru, Judecător Igor Pulbere

Dosarul nr. 2r-585/25
2-24030300-02-25r-21032025

D E C I Z I E

2 aprilie 2026 **municipiul Chişinău**

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu
Roman Pascari

examinând, *fără participarea părților*, recursul declarat de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Șef al Direcției generale Vitalie Soroceanu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2025, în cauza civilă la contestația Serviciul Fiscal de Stat către Mistreanu Ivan, intervenient accesoriu Jidovanu Dorin, privind contestarea încheierii emise de executorul judecătoresc,

A C O N S T A T A T:

ÎN FAPT

1. La 15 martie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere către Mistreanu Ivan, intervenient accesoriu Jidovanu Dorin, privind contestarea încheierii executorului judecătoresc.

2. Relevă Serviciul Fiscal de Stat că la 11 martie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului Mistreanu Ivan privind încasarea restanței față de Bugetul public național în baza Hotărîrii seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 a sumei de 165.592.136,88 lei.

3. Remarcă faptul că drept temei de refuz în intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc Jidovanu Dorin invocă faptul că documentul executoriu - Hotărârea seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 nu este de competența sa. Serviciul Fiscal de Stat și-a exprimat dezacordul față de încheierea executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

4. Remarcă faptul că la 25 ianuarie 2024, în conformitate cu prevederile art. 203 și art. 11 lit. p) din Codul de executare, Serviciul Fiscal de Stat, a remis în adresa executorului judecătoresc Jidovanu Dorin, actul de sechestru și lista bunurilor sechestrate seria AS nr. 0018019 din 30 octombrie 2020, însoțită de Hotărârea seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Mistreanu Ivan în baza Hotărârii seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 în sumă de 165.592.136,88 lei.

5. Notează că, în formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, aprobat prin Ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale, este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

6. Bazându-se pe prevederile stabilite la art. art. 1, 132, 133 alin. (2), pct. 7), 200 alin. (1), 203 alin. (1), 200 alin. (7) Cod fiscal, evidențiază Serviciul Fiscal de Stat că a remis executorului judecătoresc Hotărârea seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020, însoțită de Actul de sechestru și lista bunurilor sechestrate, în conformitate cu legislația în vigoare.

7. Serviciul Fiscal de Stat solicită anularea încheierii executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorul judecătoresc de a primi documentul executoriu Hotărârea seria AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 emis de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită.

8. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2025 s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Mistreanu Ivan, intervenient accesoriu Jidovanu Dorin privind contestarea încheierii emise de executorul judecătoresc.

9. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 10 martie 2025 reprezentantul Serviciul Fiscal de Stat, Vitalie Soroceanu a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2025, solicitând admiterea integrală a recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-672/2024 din 30.01.2025, anularea încheierii executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. 069s-3498/2024 din 28.02.2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare, obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

10. În motivarea recursului reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, reiterând circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea privind contestarea actelor executorului judecătoresc, a invocat că considerăm nemotivată și ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare, deoarece noțiunea de „competență” prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că ,,lipsa

competenței” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale. Astfel, menționăm că, documentul executoriu înaintat a fost remis pre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege. Atragem atenția asupra faptului că în susținerea deciziei sale, instanța de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare și Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, prin care este expres prevăzut că Serviciul Fiscal de Stat este în drept să înainteze ordine incaso, care au valoare de documente executorii, la conturile bancare şi/sau de plăţi (cu excepţia contului de împrumut, a conturilor bancare şi/sau de plăţi deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi a contului provizoriu (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum şi a conturilor persoanelor fizice care nu sînt subiecţi ai activităţii de întreprinzător (în cazul executorilor judecătoreşti – numai conturile speciale), conturile de acumulare deschise conform legislaţiei insolvabilităţii) ale contribuabilului dacă acesta dispune de ele şi dacă Serviciul Fiscal de Stat le cunoaşte.

11. Susține că potrivit Ordinului nr. 44 din 18.04.2006 cu privire la aprobarea modificărilor şi completărilor la Normele metodologice privind executarea de casă a mijloacelor bugetului public naţional prin Trezoreria de Stat a Ministerului Finanţelor, ordin incaso se definește drept act emis de către persoana abilitată prin lege cu acest drept pentru perceperea în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale contribuabilului/debitorului de către bancă, cu excepţia perceperii în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale Trezoreriei de Stat.

12. Astfel, potrivit actului de sechestru seria AS nr.0018019 din 30.10.2020, a fost aplicat sechestru pe bunul debitorului Mistreanu Ivan în valoare de 85.614 lei.

13. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentului executoriu vizat. În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

14. Astfel, în urma măsurilor întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat în vederea executării Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale, s-a constatat că potrivit legislației fiscale în vigoare, executarea acesteia a fost imposibilă.

15. În acest sens, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

16. Remarcă faptul că nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentul executoriu înaintat spre executare silită pe motiv că acesta nu este de competența sa, în condițiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate și aplicate toate măsurile de asigurare și executare silită.

17. Această concluzie a instanței de fond este una distorsionată, eronată și irelevantă, or, hotărârea de executare silită este un act administrativ emis de organul fiscal, prin dispozițiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanțelor menționate în Hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către executorul judecătoresc competent conform Codului de executare. Or, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, care urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

18. Cu referire la cele expuse anterior, menționăm că instanța de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecînd cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziția formulată, deși creditorul a argumentat prin contestația depusă oportunitatea și justificarea aplicării acesteia.

19. Prin urmare, consideră că, instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul și interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc și urmând a fi aplicate în corelație.

20. În contextul celor enunțate mai sus, argumentul instanței de fond, care a stat la baza respingerii contestației Serviciului Fiscal de Stat și care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct de organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc, este eronată, or, reiterează că, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în așa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanței față de BPN.

21. În sprijinul temeiurilor legale enunțate supra, ține să menționeze că relevante speței sunt și prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

22. Astfel, din norma legală enunțată se relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelație cu prevederile Codului de executare, or, atribuțiile și competența executorului judecătoresc

în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât și de Codul fiscal, iar într-un final, chiar și în situația întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

23. Totodată, urmează a fi reţinut, că Hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

24. În cumulul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuțiile în materie de executare cu care a fost investit în condițiile legii, iar instanța de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

26. În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

27. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

28. Potrivit prevederilor art. 161 alin. (1) Cod de executare actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

29. În temeiul prevederilor art. 162 alin. (1) Codul de executare actul de executare întocmit de executorul judecătoresc poate fi contestat de participanții la procesul de executare în termen de 15 zile, dacă legea nu prevede altfel. Terții care nu au participat la procesul de executare pot contesta actele de executare, întocmite de executorul judecătoresc, în termen de 15 zile de la data la care au aflat ori trebuie să afle despre aceste acte.

30. În conformitate cu art. 163 alin. (1)-(3) Cod de executare reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se

judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate. În cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probaţiunii este pusă în seama reclamantului. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.

31. Conform art. 10 alin. (1) și alin. (2) Cod de executare executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

32. Potrivit art. 11 lit. j) și p) Cod de executare sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod hotărîrile (deciziile) cu privire la aplicarea de sancțiuni eliberate de autoritățile publice și/sau de alte instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare şi de control; actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

33. Totodată, conform art. 65 alin. (1) Cod de executare la îndeplinirea atribuțiilor şi a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese-verbale şi alte acte de procedură.

34. Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de executare executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competența sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislaţie; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.

35. Art. 129 Cod fiscal definește *obligaţie fiscală* ca obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întîrziere (penalitate) şi/sau amendă, iar *executarea silită a obligaţiei fiscale* ca acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

36. Din conținutul art. 132^4 și 133 alin. (2) Cod fiscal urmează că una din funcțiile de bază ale Serviciului Fiscal de Stat este executarea silită a restanţelor şi altor plăţi neachitate în termen la bugetul public national, în realizarea căreia, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii.

37. În conformitate cu art. 195 Cod fiscal executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

38. Modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscal sunt prevăzute la art. 194 alin. (1) Cod fiscal, care stabilește că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c). (2) Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. (3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

39. Potrivit art. 196 alin. (5) Cod fiscal serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscal.

40. Totodată, conform art. 177 Cod fiscal stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este depus în termen, întrucât copia încheierii contestate a fost expediată în adresa recurentului la data de 27 februarie 2025, iar recursul a fost depus la 10 martie 2025 și urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

42. Din materialele cauzei s-a constatat că reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a sesizat instanța de judecată pentru soluționarea în procedura de control, a legalității actelor executorului judecătoresc Jidovanu Dorin, emise în faza soluționării primirii spre executare a documentului executoriu seria nr. AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 emis de Serviciul Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Mistreanu Ivan în mărime de 165.592.136,88 lei.

43. Obiectul dedus examinării îl reprezintă verificarea legalității și temeiniciei încheierii executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu spre executare silită.

44. Prin încheierea executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024, s-a refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu sus-menționat. (f. d. 12-13).

45. Din conținutul încheierii executorului judecătoresc, s-a stabilit că: 1) documentul nu este de competența executorului judecătoresc; 2) conform art. 11 lit. p) Cod de executare al RM sunt documente executorii – actele emise de organul fiscal privind dispunerea încasării sumelor. Prin hotărârea Seria nr. AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 emis de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Jidovanu Dorin, nu se dispune încasarea sumei de la Mistreanu Ivan, dar s-a hotărât executarea silită a obligației fiscale; 3) Conform art. 195 din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

46. Serviciul Fiscal de Stat contestă încheierea nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu spre executare silită.

47. Aplicând prevederile legale menționate situației litigioase, Colegiul reține că sintagma „*documentul nu este de competența sa*”, utilizată la art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare, nu se limitează exclusiv la competența teritorială a executorului judecătoresc, ci permite și verificarea existenței competenței legale de a pune în executare categoria respectivă de document executoriu. În speță, problema litigioasă nu vizează competența teritorială a executorului judecătoresc, ci atribuirea prin lege a competenței de executare a obligației fiscale.

48. În continuare, Colegiul menționează că Serviciul Fiscal de Stat prin hotărârea seria nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024 a solicitat executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Mistreanu Ivan în mărime de 165.592.136,88 lei, în contul creditorului Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 10 - 11).

49. Astfel, în măsura în care art. 195 Cod fiscal stabilește expres că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, acțiuni pentru perceperea forţată a restanţei contribuabilului Mistreanu Ivan urmează a fi întreprinse anume de Serviciul Fiscal de Stat.

50. Colegiul respinge ca neîntemeiată poziția recurentului precum că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 cade sub incidența art. 11 lit. p) Cod de executare și anume, acte emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

51. După cum a fost reținut supra, conform art. 196 Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale prevăzute la art. 194 alin. (1) Cod fiscal. În temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document

executoriu se face executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) și d) Cod fiscal, adică: b) - ridicarea de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) - urmărirea bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit. a) şi b); d) - urmărirea datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit. a) - încasarea mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), b) şi c).

52. În același timp, potrivit art. 92 alin. (3) Cod de executare în toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sînt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sânt suficiente, instituţia financiară va informa executorul judecătoresc despre existenţa unor alte sechestre şi despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art. 101 alin. (1) din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile prezentului cod. Dacă alăturarea la urmărire nu are loc, executorul judecătoresc emite un ordin incaso privind încasarea sumei indicate în documentul executoriu aflat în procedura sa, executarea lui fiind obligatorie pentru instituţia financiară, indiferent de existenţa unor alte grevări la contul debitorului.

53. Prin urmare, art. 11 lit. p) Cod de executare, urmează a fi interpretat în sensul în care, executorul judecătoresc execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor ca modalitate de executare silită a obligației fiscale, în urma alăturării ultimului la executarea silită efectuată de executorul judecătoresc.

54. Suplimentar, Colegiul reține că însăși reglementarea cuprinsă la art. 203 Cod fiscal confirmă caracterul limitat și expres al intervenției executorului judecătoresc în materia executării obligațiilor fiscale. Astfel, legiuitorul a prevăzut în mod expres participarea executorului judecătoresc la etapa comercializării bunurilor sechestrate, fără a-i atribui competența generală de a intenta și desfășura procedura de executare a obligației fiscale în baza hotărârii emise de Serviciul Fiscal de Stat. Prin urmare, existența unei atribuții speciale și expres reglementate exclude concluzia că executorul judecătoresc ar fi competent să execute în întregime documentele emise în temeiul art. 196 alin. (5) Cod fiscal.

55. În susținerea acestei interpretări, Colegiul civil reține că în conformitate cu art. 71 alin. (4) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ţine cont de nota informativă care a însoţit proiectul actului normativ respectiv şi de alte documente care permit identificarea voinţei autorităţii publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ, iar potrivit Notei informative la proiectul Legii cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, și anume Modificările propuse la Codul de executare (Art. 11 din proiect), o primă modificare conceptuală propusă de proiectul de lege

implică completarea listei documentelor executorii (art. 11), cu următoarele acte: actele emise de organul fiscal, vizând dispunerea încasării sumelor [art. 11 lit. n)], explicând că, includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art. 197 Cod fiscal şi prevederile art. 92 din Codul de executare şi care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor inspectoratului fiscal.

56. Referitor la alegațiile recurentului precum că, potrivit pct. 4 al documentului executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat nr. nr. AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, hotărârea se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz, Colegiul civil remarcă că formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale.

57. În conformitate cu art. 3 alin. (1) - (3) din Codul fiscal legislaţia fiscală se compune din prezentul cod şi din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanţelor, Serviciul Fiscal de Stat şi Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanţelor, de alte autorităţi de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi de către autorităţile administraţiei publice locale, în temeiul şi pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depăşească limitele acestuia. În cazul apariţiei unor discrepanţe între actele normative indicate la alin. (2) şi prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

58. La caz, se atestă o discrepanță dintre norma legală de la art. 195 alin. (1) Cod fiscal, potrivit căreia executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și conținutul pct. 4 al formularului tipizat al Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, din care urmează executarea hotărârii, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz. Or, conținutul unui formular aprobat prin act administrativ normativ nu poate extinde competența executorului judecătoresc dincolo de limitele stabilite prin lege

59. Prin urmare, Colegiul indică că, instanța de fond corect a concluzionat că, prin prisma art. 3 Cod fiscal, la determinarea organului abilitat cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, urmează a fi aplicate prevederile codului fiscal.

60. Mai mult, Colegiul subliniază că, potrivit pct. 4 din formularul tipizat al Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, executarea silită a obligației fiscale poate fi efectuată „inclusiv” prin intermediul executorilor judecătorești și „după caz”. Astfel, Colegiul concluzionează, că, potrivit pct. 4 citat, de fapt, executarea prin intermediul executorilor judecătorești nu este o regulă generală, abilitarea executorului judecătoresc cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului fiind o modalitate alternativă și după caz, iar cazurile respective urmează a fi reglementate expres.

61. În continuare, Colegiul respinge ca neîntemeiată poziția recurentului cu privire la imposibilitatea, reieșind din prevederile art. 200 alin. (7) Cod fiscal, de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile a debitorului, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligațiilor fiscale, precum și că potrivit art. 197 alin. (1) Cod fiscal, este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător, reieșind din următoarele considerente.

62. Colegiul civil menționează că, deși prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria nr. AH nr. 0025361 din 30 septembrie 2020 s-a hotărât și punerea în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe, mun. Chișinău asigurarea aplicării măsurilor de executare silită, reglementate de Codul fiscal, din conținutul acesteia nu urmează expres modul de executare silită a obligaţiei fiscale, prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d) Cod fiscal.

63. Astfel, argumentele recurentului în acest sens sunt declarative, mai mult că în temeiul art. 199 Serviciul Fiscal de Stat este în drept de a aplica sechestru, iar conform alin. (4) a aceluiași articol dacă persoana fizică nu permite accesul în domiciliul sau în reşedinţa sa pentru a i se sechestra bunurile, funcţionarul fiscal consemnează faptul într-un act. În astfel de cazuri, Serviciul Fiscal de Stat va intenta o acţiune în justiţie. După ce instanţa judecătorească emite o hotărâre de executare silită a obligaţiei fiscale, aceasta este îndeplinită în conformitate cu legislaţia de procedură civilă.

64. În această ordine de idei, Colegiul concluzionează că, legea a stabilit o procedură specială de executare a obligației fiscale reglementată în condițiile normelor juridice fiscale, acestea având statut de norme speciale în raport cu Codul de executare.

65. Interpretând prin coroborare normele legale enunțate mai sus, se deduce raționamentul că, documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este de competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cum este consacrat expres în art. 195 alin. (1) Cod fiscal, urmând a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă din art. 3 alin. (1)-(3) Cod fiscal.

66. Interpretarea propusă de recurent ar conduce la dublarea nejustificată a competențelor de executare silită conferite de Codul fiscal Serviciului Fiscal de Stat și ar lipsi de efect util dispozițiile art. 194–196 și art. 195 Cod fiscal, care consacră o procedură fiscală specială de executare. Or, normele speciale prevalează asupra normelor generale, iar competența executorului judecătoresc nu poate fi dedusă prin interpretare extensivă în lipsa unei prevederi legale exprese.

67. În aceste condiții, Colegiul concluzionează că executorul judecătoresc a aplicat corect art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare, constatând lipsa competenței sale de a intenta procedura de executare în baza Hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale. Prin urmare, refuzul de a primi documentul spre executare este conform dispozițiilor Codului fiscal și Codului de executare.

68. Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil consideră că, prima instanță justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge contestația

depusă de Serviciului Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Mistreanu Ivan nr. 069s-3498/2024 din 28 februarie 2024 cu privire la refuzul de a intenta procedura de executare.

69. Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2025.

70. În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Serviciul Fiscal de Stat, Șef adjunct al Direcției generale Eugenia Stoianov.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2025, emisă în cauza civilă la contestația Serviciul Fiscal de Stat către Mistreanu Ivan, intervenient accesoriu Jidovanu Dorin, privind contestarea încheierii emise de executorul judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Roman Pascari